

SZÁRAZ ÁGON

Hideg szél fú tarlott őszi tájon,
Cinkemadár ül egy száraz ágon.
Bánatosan néz a messzeségbe:
„Mind elszálltak napkeletre, délre!”

„Hát te, cinke, miért is nem mentél el
Erdő-mező dalos seregével?
Erdő mező nem terít már asztalt:
Szegény madár, itthon mi marasztalt?”

„Mi marasztalt? Szülőföldem tája.
Itt borult rám édes anyám szárnya.
Itt altatott bölcsődalos fészke...
Itt mosolygott rám a mennybolt kéken.

Mi marasztalt? Valami szent hála,
A szeretet ezer arany szála.
Ha kell is majd éhezni meg fázni:
Idegenbe mégse tudnék szállni!”